

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

HATÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegnek valamint a
kiszáratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kiszáratok nem lesznek visszatérva.

TARTALOM. A nagy és kistőzsde jövedelmi adója. — Dohányárunk kiviteli áruvá tételéről. — Vegyesek. — Hirdetések

A nagy és kis tőzsde jövedelmi adója.

Az általános adóreform tárgyalása közeledvén és ennek kapcsán a harmadosztályú jövedelmi adó is átalakulás tárgyát képezi, alkalmoszerűnek tartjuk azok jövedelmi adójáról beszélni, kik az államtól kapott árukat az állam részére árusítják.

Noha ez adófizetés a fennálló négy adóosztály egyikébe kell hogy tartozzék és noha első tekintetre ez is oly árunak tekinthető, mint más áru és így látszólag a harmadik osztályba sorozhatónak lehet venni, mégis jogos és komoly kérdés tárgyát képezi, hogy a szivar tenyeg árú-e? vagy csak bizományi áru, melyet a kincstár bizonyos feltételek mellett megbízottjainak bizományba ad terjesztés végett, mely esetben a harmadosztályba nem sorozható.

Hogy a nagy és kis tőzsdések nem közönséges kereskedők, hanem alkalmazott bizományosai a kincstárnak, azt nem nehéz bebizonyítani és mi vállalkozunk is ezen feladatra.

Már a díjazás, különösen a nagytőzsdésnél olyan, mely az önálló üzletvezetést teljesen kizárja; amíg a III-ad osztályú adózás alá esők, kereskedésükben nincsenek korlátozva.

A nagytőzsdés oly províziót kap, mely egy jogi természetű a fixummal, annál inkább, mert forgalmának nagysága teljes biztos alapon számításba lesz véve.

Tehát korlátlan más kereskedő, a nagy tőzsdés kötött téren, kötött területről, kötött számu vevő részére létezik csak.

Jövedelme annyira korlátolt, hogy esetleges forgalmi többlete után jutalekát meg kevesbitik.

Kötve van árúinak árával, sőt az eladás módzatait is felülről szabályokkal írják ele, tehát semmiképp nem kereskedő.

Nincs joga üzletet önállóan áthelyezni és neki nem tetsző árut nem küldhet vissza, mint azt egy kereskedő teheti.

Majdnem azonosak a viszonyok a dohánykiszárusnál is, noha itt a jövedelmet nem is hívják jutaleknak. Ha nem is az a neve, mégis jutalek az, mert vétel és eladási ár kötvé van.

A kisárusnál más indok is érvel mellettünk, az, hogy a kisárus a kincstárnak ugynevezett „bért” fizet, tehát a kincstártól függ lete, ha a bérletet megszünteti, megszűnt a kistőzsdés az lenni.

Ezen tények eléggé igazolják, hogy sem a nagy, sem a kistőzsdések nem oly kereskedők, a minőket a törvény a harmadosztályúlag megadózó közbe sorolni rendel.

Nezetünk szerint egy új adóosztályt kellene életbe léptetni és ide sorolni azon üzleteket, kik kincstári áruk terjesztésére szorítóznak.

Mint hogy az állami árukat forgalomba hozók a létező négy adóosztály egyikébe sem sorozhatók joggal, mivel hogy ezek jövedelme fillérig ellenőrizve van és minthogy ezek korlátolt jövedelmük után már részt ugy is szolgáltatnak be az állampénztárba: okvetlen új adóosztályt kellene részükre berendezni, mely viszonyaiknak és az igazságnak megfelelő.

Mert igazságot és nem kiváltságot kegyet kérünk; mert az államnak milliókat behozó tőzsde bizományosok az ő korlátok közé szorított jövedelmükkel miért ne helyeztessenek egy adóosztályba a jól fizetett állami hivatalnokokkal?

A kereskedők és iparosok ugy is — így is sokalják a 10%-os jövedelmi adót és ugy tudjuk, hogy az adott okot az adótörvény revisiójára.

Bárha a 10%-ot leszállítanák és a tőzsdések fizetnének viszonylag legtöbb adót, mert az elfogadott közvélemény, hogy sem iparos sem kereskedő nem vállalja be híven jövedelmét, míg a tőzsdés — ha akarna sem tagadhatna le abból csak egy fillert is.

Nem kovácsolunk ebből erkölcsi motivumot a tőzsdésekre, csak anyagi okból mutatunk rá, hogy ha meghagyanak őket a harmadik osztályba kettős okból járnának rosszabbul az igazi kereskedőknél.

Szeretjük remélni, hogy soraink felhívják a hivatott tényezők figyelmét azon osztály érdekében, melynek szorgalma ugy is milliókat hoz az állam pénztárába.

Nem kérünk kegyet, csak méltányosságot és igazságot.

Dohányárunk kiviteli áruvá tételéről.

Azon harmincz év alatt, mióta a dohánygyedáruság behozott és így ennek haszna az állampénztárába megy, a dohány, oly ipar és kereskedelmi ágat képez, melynek fokozatos fellendülése mesés.

A bevételi emelkedést azonban nem szabad csak a jó gyártás és tenyésztésnek tulajdonítani, mert befolytak ebbe egyéb tényezők is: igt a termelés minősége. Rosszabb minőségű dohány nem eredményezhetett volna ily fogyasztási fellendülést.

Általánosságban nem állithatjuk, hogy a mi egyedáruságunk szivarárui mind jobbak azon szivaroknál, melyeket szabad dohány piaczu országban egyesek forgalomba hoznak.

A szivar értékét az izlés és meg szokás is befolyásolja. Nálunk hiába nem izlik valami annak ára kötött marad.

Országokban, hol nincs egyedáruság mint például Németországban az egyes gyártmányok árait megadja és irányítja azon bizalom, melyet a gyáros megte remteni tudott.

A czég iránti bizalom befolyásolja az árt és még névtelen gyárosnak jobb anyagu szivarjáért sem fizetnek ugy és annyit, mint jó hírnevűnek, kevesbbé jóért. Így azután a renomé csinálásra költenek inkább, mint a szivar előállítására.

Természetes, hogy maga az áru jóságában és a fogyasztóközönség rovására megy e reclamarcz.

Ez okból szivesen látják Németországban a magyar szivarárukat, mert tudják, hogy ott alkudni nem lehet, ár és minőség biztosra van megállapítva.

S ha mégis a Németországban levő néhány osztrák-magyar dohánytőzsde alig tengődik, annak oka nem a fogyasztók semlegességében keresendő, hanem abban, hogy ott nem fejtünk oly foku üzleti szellemet minőt kellene és lehetne, mert a magyar dohányáru bátran versenyezhet a legjobb német áruval.

Olcsóbb fajta magyar szivaroknak, magyar cigarettának, vágott pipadohányának Németországra hozatala nagyon

emelné a magyar kincstár jövedelmét és hamar tért hódítana a fogyasztók között, ha ugyan az valamely állami szerződéssel tiltva nincsen.

Ily tiltó szerződésről nekünk tudomásunk nincs. Ilyen azért írjuk sorainkat, elérkezettnek találván az időt, hogy a magyar kincstár dohánygyedárújainak piacot és ezzel jövedelmet teremtsen.

Ha igaz az, hogy a dohánykészlet hosszú éveken kimenőleg fel van már halmozva raktárakban, miért ne lehetne akkor új eladási piac után nézni, hogy egyfelől a dohányban fekvő tőke kamatja megnyeressék, másfelől a dohánytermelési engedélyek kedvezőbb arányban legyenek kiadhatók. Mi ok tehát a külföldi üzlettől, németországi piacról elzárkózni?

Tény, hogy Németországban sokan pipáznak öregek, ifjak, gazdagok, szegények egyaránt.

Tény, hogy a német — különösen pfalci és elzászi dohány kritikán alul rosz.

Tény, hogy a magyar dohányt a németek nagyon szeretik és csak azért nem szívnak többet, mert a hozzájutás nehézségekkal jár és mert ők azt — az ő jó specialitásukat — ahol csak alig ismerik, drágának velük.

Ezen azonban könnyen segíthetne a kincstár, ha pár jobb dohánygyárossal a mi dohánytermésünkhöz méltó egyesülést kötne s őket jó és olcsó áruval ellátná.

Mi azonban nem tanácsoljuk, hogy nagyobb dohányközvetítőknél nyers anyagot adjon a kincstár, hanem jobb elárúsítóknak kész árut kellene eladni, vagy bizományba adni.

Néhány oly dohány és szivarárunk van, mely hódítana szépen a külföldi piacokon.

A kincstár elvégre is nagykereskedő, a dohány az ő árucikke. A világkereskedelem tanít arra, hogy üzletbarátaink vevőink határát minél szélesebb körben terjesszük. Ezt teszi minden nagykereskedő, gyáros, feltaláló, cikkeivel a világpiacra igyekszik hódítani.

Ez emeli üzleti hírnevét és gazdagítja vállalatát.

Amit az egymással versenyző egyesek tesznek és tehetnek, azt még inkább teheti a kincstár, mely egyes árujával bent a versenyében felül áll, kifelé pedig a versenytől nincs mit tartania.

Az állam érdeke annak jövedelmet gyarapítani.

Megszívlelendő tehát sorainkban tolmácsolt eszménk két okból: először, mert az állam anyagi előnyét érjük el vele és másodsor, mert a magyar gyártmányok jó hírnevét terjesztenők.

Az export piacra legalkalmasabbnak tarjuk Németországot.

Vegyések.

Kitüntetés. Csetei Herceg Péter nagybirtokos, amint értesülünk, a király, a bosnyák ipar fejlesztése körül szerzett érdemei elismerésül a III. osztályu vaskorona-renddel tüntette ki.

Dohányzási tilalom. Az orosz udvar hölgyei között meglehetősen el van terjedve a cigarettázás, s némely elsőrendű szépség több cigarettát fogyasztott naponként, mint egy testőrtiszt. Nyilvános helyeken sem tartózkodtak e szenvedélyek kielégítésétől s a finom illatos dohányfüstöt sanszégé fútták a világ szemébe. Most azonban ez megváltozott. A czárné az udvari- és palotahölgyeknek a dohányzást nyilvános helyen szigorúan megtiltotta. A hölgyek közt ez nagy mozgalmat idézett elő. **A Matin** e hirhez a következő megjegyzést fűzi: Az orosz arisztokracia hölgyeinek nagyobb része a tisztelet egy nemével viselteti a dohány iránt. Egy tekintélyes czeégről állítják, hogy Dimitri Voronow herczegnő számára külön, rendkívül finom ízű cigarettákat készít. De e dohánykultusz nem csupán az arisztokracia üzi. A másik felesége époly szívesen fujja a kapadomány füstjét, mint a herczeg lánya a finom cigarettákat.

Új levélhelyegek. A szenvedélyes levélbélyeggyűjtőkre új örömöktől várnak: a „kubai köztársaság kibocsájtotta első levélbélyegeit. Így akarják a kubai fölkelők bebizonyítani azt, hogy a köztársaság a spanyol hadak daczara is annyira megerősödött, hogy már saját postája is van. Angliában a napokban érkeztek meg az új kubai bélyegekkal ellátott első levélküldemények.

Ipari mozgalmak. Az országos iparegyesület részéről felkért szakelődök Matlekovics Sándor elnöke alatt tartott ülésükön állapították meg munkaprogrammjukat Elhatározták, hogy állandóan figyelemmel fogják kísérni a külföldi szakirodalmat és ide vonatkozó észleleteik alapján havonta, sürgős esetekben azonnal, röviden jelentést tesznek az egyes iparágak terén felmerülő nevezetesebb technikai vívmányokról, vagy fontosabb másnemű újdonságokról. E jelentések az egyesület szakosztályi ülései, az egyesület közlönye és a napi sajtó útján az érdeklét körök tudomására hozza. Amennyiben annak szüksége mutatkoznék, az iparegyesület külön akcióit is fog indítani bizonyos, az illető iparág fejlődésében eseményt jelentő találmány, vagy új eljárás meghonosítására. Azonkívül a szakelődök havonként felváltva, egy-egy nagyobb egységes előadás keretében fogják iparuk helyzetét ismertetni. És pedig oly iparágaknál, melyek természetüknél fogva, főkép a gyári termelés körébe tartoznak. — tekintve, hogy ezek az üzemek a haladás minden kellékével egy is rendelkeznek, — inkább a gazdasági momentumokra, a kézműves ágak terén pedig kiválóan a nemzetgazdasági törvényhozásról kilencz e czélból felkért előadó fog havonta jelentést betérjeszteni s oly intézmények melyek nálunk is fontossággal bírnak, speciális előadók fogják a szakosztályokban megismertetni.

Az ötvenmillió kölcsön. A belügyminiszter ma a következő leiratával hagyta jóvá az ötvenmillió kölcsönt. »A székes főváros törvényhatósági bizottságának f. évi január 14-kén tartott közgyűlésén 25. sz. alatt hozott határozatának azt a részét, amelylyel 50 millió forint kölcsön felvétele iránt a Magyar általános hitelbank vezetése alatt egyesült pénzintézetek ajánlatait elfogadván a szóban levő kölcsönök a nevezett pénzintézetektől a létrejött egyezségben és határozalban megállapított feltételek mellett leendő fölvételét rendelte el, a fonforgó

indokok alapján jóváhagyom. Ennek folytán folhivom a székes főváros közönséget, hogy ome kölcsönügylet iránt, a nevezett pénzintézetekkel közlendő kölcsönszerződésnek és amennyiben netán a főváros részéről egy főkötelezvény állítatnék ki, annak is eredeti példányait, törvényszerű jóváhagyás végett hozzám terjeszse föl s fölterjesztéséhez az illető okirat egy egyszerű másolatát mellékelje. A határozatok ama részét, amelyben kimondatott, hogy a kölcsön terhére részben már engedélyezett, részben már engedélyezett, részben tervezés alatt álló közmunkák programját a folyó évre szóló fővárosi költségvetés I. függeléke képezi, tudomásul veszem, önként értetvén, hogy ezzel a közmunkák közül azok, amelyek eddig kifejezetten jóváhagyást nem nyertek, jóváhagyottnak nem tekinthetők. Miről a székes főváros közönséget a f. évi január hó 29-én 3485. eln. sz. a. határozat egy példányá kivételével, viszsza küldése mellett, további eljárás végett értesitem.

Budapest, 1897. évi január 29-én,

Perczel.

A kölcsönre vonatkozó hirdetményt és aláírási felhívást jövő vasárnap, e hónap 31-én fogja közzé tenni. Az aláírási iv tudvalegileg 97 százalékban állapított meg és a most kibocsátásra kerülő kölcsönkötelezvények összege 15,000,000 forintot, azaz 30,000,000 koronát tesz. Az ez üzletben résztvevő intézeteknél a kölcsönre már eddig is jelentékeny összegű előzetes bejelentések eszközöltettek úgy, hogy az aláírási sikere már ez idő szerint is teljesen biztosítva van.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

3370

V. 1897.

Ajánlati hirdetmény.

A nagyváradi m. kir. p. ü. igazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Bihar megyébe kebeleztet Berettyó-Ujfalu városában üresedésbe jött dohány nagyáruda kezelésének betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása után 1897. február hó 3-ik délelőtt 10 órakor a p. ü. igazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az eddigi dohány nagyáruda a nagyáruda kezeléseért 19⁰/₁₀₀ % tőzsdíjt élvezett

A dohány nagyárudának 1895. évi nyers forgalmának átlaga 75488 frtot tett ki, és ahhoz anyag beszerzés végett 115 kásáru van utalva, továbbá az áruda kezelésével a bélyeg és váltó úrlapok eladásának kötelezettsége 1¹/₄ % eladási jutalék mellett, valamint a havanna szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, mely utóbbi eladásra 1¹/₂ % vagy ennél kisebb tőzsdíjnak igénybevétele mellett adatik meg az engedély.

Az összes gyártmány készletek a debreczeni dohányáruda raktárból, a bélyegkészletek pedig berettyó-ujfalui kir. adóhivatalnál lesznek beszerzendők.

Köteles leendő a vállalkozó 8 napi tartalék készletet 2000 forint értékben beszerezni.

A pályázók kötelesek bánatpénz fejében 200 frt készpénzben, vagy tőzs-

dén jegyzett állampapírokban 50 kros bélyeggel ellátott, saját kezűleg aláírt lepecsételt ajánlatukhoz, vagy pedig ezen összeget valamelyik állami pénztárnál lefizetni az arról szóló nyugtát az ajánlatához mellékelni, és az ajánlat ezen czím alatt; »Ajánlat« a benettető Ujfaluí dohány nagyárua elnyeréseért legkésőbb 1897. február hó 3-ik napja 9 óráig a p. ü. igazgatóság főnökségénél közvetlen vagy posta útján behajtani.

Az ajánlatokban az igényelt kezelési díj százalékban számmal és betűkkel tisztán kifejezendő, és az ajánlatokhoz egyuttal a magyar honosságot, polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot és vagyoni állapotot igazoló hatósági bizonylatok is csatolandók. Olyan ajánlatok, melyek ezen tulajdonokkal nem bírnak, vagy más pályázók ajánlatára hivatkoznak, valamint azok is, melyek határozatlanul szerkesztvék, ugyszintén elkésve benyújtott vagy utó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A pályázók bánatpénzei, csak a tárgyalás teljes befejezése illetve felsőbb jóváhagyás után fognak vissza szolgáltatni, az elfogadott ajánlattevő bánatpénze pedig csakis az érintetlen készlet beszerzése után.

Ha a vállalkozó a dohány nagyáruát az átvételre kitűzött határnapon át nem veszi, vagy később ajánlatától visszalépne bánatpénzet elveszti, és az árua keze-

lésének betöltése végett újabb pályázat fog nyitattni, melyen részt nem vehet.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azkl egybekötött kötelezettségek a N.-Váradí p. ü. igazgatóságnál és a N.-Várad vidéki p. ü. öri biztossal megtekinthetők.

Nagyváradon 1897. évi január 19.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

Árlejtési hirdetmény.

1537 I.-897.

A gyulai m. kir. pénzügyigazgatóság által közhírre tetetik, hogy a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztériumnak 1897. január hó 14-én kelt 3035. számú rendelete folytán a békési dohány nagyáruának nyilvános pályázat útján írásbeli ajánlatok beadása mellett való betöltése iránt folyó évi február hó 22. délelőtt 10 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében tárgyalás fog tartatni.

Ezen dohány nagyárua, melyhez Bekés, M.-Berény és K.-Tarcsa községek dohány kisáruái vannak anyag beszerzés végett utalva a dohány és szivar készletet a nagyváradí dohányárua raktárából szerzendő be, és eddig 2% kezelési díj mellett volt biztosítva.

Ezen dohány nagytörsdét 1 és fel százalék jutalek mellett bélyeg árulási jog és kötelezettség van összekapcsolva.

A dohány nagyáruának 1896. évi forgalma 86,134 frt 51 kr. volt, a kir. kincstár azonban ezen forgalmi eredmény állandóságát nem biztosítja, mi okból

későbbi kérvények a vállalat díj felemelési iránti tekintetbe vetetni nem fognak s kárpótlási igények sem támaszthatók.

Egyedül a dohány és szivar nagybani eladását igénybe vett díj képezheti az ajánlat tárgyát és a törsde azon pályázónak fog adományoztatni ki legkisebb százalék díjt vesz igénybe.

A vállalkozó köteles magát napi 2800 frt értéket képviselő dohány és szivar készlettel ellátni, mely a rendkívüli igények fedezésére szolgáló érintetlen készletalapját képezendő és mindig kiegészítendő.

A pályázók kötelesek bánatpénzeiben 280 frtot 50 kros bélyeggel ellátott sajátkezűleg aláírt lepecsételt ajánlatához csatolni és e czím alatt »Ajánlat a békési dohány nagyárua iránti kezelés elnyeréseért« a pénzügyigazgatóság főnöke vagy helyettesének legfeljebb február 22-en d. e. 9 óráig benyújtani.

Ha vállalkozó a dohány nagyárua kezelését 4 hét alatt azon értesítéstől számítva, hogy a nagybani dohányárulás joga reá ruházattott el nem vállalja, vagy ajánlatától később önkényt vissza lépne, bánatpénzet elveszti és a nagytörsde kezelése iránt újabb pályázat fog hirdettetni.

A körülményesebb feltételek és az eladással összekötött kötelezettségek alulírott kir. pénzügyigazgatóságnál és a gyulai m. kir. pénzügyőri biztosságnál megtekinthetők.

Gyulán, 1897. január 27.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

1268

1897

ÁRLEJTÉS.

A m. kir. dohányjövődék részére 1897. évi május hó 1-től kezdve 1899. évi április hó végéig terjedő három évi időtartam alatt szükségellendő érez kaposcs segítséggel előállított szivar, szivarszipka és török pipadohány dobozok, valamint az azokhoz megfelelő ár és zárjelzések szállításának biztosítása iránt ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.

A szükségellendő cikkek egy évi körülbelüli mennyisége részletes kimutatásba felsolva a m. kir. dohányjövődéki központi igazgatóság III-ik ügyosztályában (Budapest, V., Kálman-utca 20. sz.) az összes ipar- és kereskedelmi kamaráknál a kereskedelmi muzeumnál, ugy végre valamennyi m. kir. dohánygyári igazgatóságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők, illetőleg lemásolható.

Ezen részletes kimutatásban foglalt egy évi szükségellendő cikkek csak megközelítőleg van felvéve, minek folytán a magy. kir. dohányjövődéki központi igazgatóság fentartja magának a jogot, hogy a szerződés tartama alatt bármely mennyiséget megrendelhesen, akár több, akár kevesebb legyen a kiírt mennyiségnél.

A szállítandó dobozok, ár és zárjelzések minősége és méreteire nézve a dohányjövődéki központi igazgatóság III-ik ügyosztályánál levő és ott megtekinthető szállítási minták és a részletes kimutatásban felsorolt körülírások mérvadók. A szállítási határidőkre, valamint általában a szállításokra nézve az »általános szerződési feltételek« mérvadók, melyek ugyancsak az aláírt igazgatóságnál tekinthetők meg, illetőleg lemásolhatók.

Ajánlattevők írásbeli ajánlatukban kijelenteni tartoznak, hogy az általános szerződési feltételeket és szállítási mintákat ismerik. Az ajánlatok a kimutatásban felsorolt összes dobozok, ár és zárjelzések együttl véve, vagy azok egyes nemeire külön-külön tehetők, — az ajánlatokhoz a szállítandó dobozok, ár és zárjelzések mintái is csatolandók.

Az ajánlatokhoz hatósági bizonyítvány csatolandó, hogy

az ajánlattevő már is dobozgyárral bír, és ajánlatában kiteendő továbbá, hogy a szállítandó cikkek hol állítja elő, mert külföldön előállított gyártmányok csak az esetben fognának figyelembe vétetni, ha a belföldi gyártmányok elnem fogadható minőségben ajánlatának. Az ajánlat részletesen a kimutatásban felsorolt minden egyes doboz, ár és zárjelzék fajra dronként egység árban külön betűkkel és számokkal kiírandó és pedig az árak az illető dohánygyár székhelyén fekvő vasúti állomásra bérmentve állítva szállítandók.

Az ivenként 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt, magyar nyelven szerkesztett írásbeli ajánlatok következőleg czimezve: »Ajánlat doboz szállításra« legkésőbb folyó évi február hó 18-án délelőtti 10 óráig a m. kir. dohányjövődéki központi igazgatóság segéd hivatalában átadandók, avagy póstán beküldendők.

Bánatpénzképen a követelt összár 10%-a készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban a m. kir. állampénztárnál Budapesten, (IX., fővámház) vagy valamely m. kir. adóhivatalnál letendő és az erről szóló nyugtatvány a zárt ajánlatához csatolandó.

Ezen feltételektől eltérő vagy elkésletten beérkezett, vagy távirati uton tett, vagy oly ajánlatok, melyekhez a letett bánatpénzről szóló nyugta csatolva nincs, vagy végül, melyhez bánatpénz fejében a készpénz csatolatlak, figyelembe nem vétetnek. A letett bánatpénz a szállítási szerződés megkötése esetén, óvadéku fog szolgálni.

Alulírott igazgatóság fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok között tekintet nélkül az árakra szabadon választhasson, vagy a cél elérésére más intézkedést is tehesen, az ajánlatok el, vagy elnem fogadására nézve a versenytárgyalás napjától 14 napi határidő tűzetik ki.

Budapesten, 1897. január hó 25-én.

A m. kir. dohányjövődéki központi-igazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönyé**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hüen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban mertülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek czélja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnek, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatarthatott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonították, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen czélt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.